

Peretyotka straalt op feestje Rossini

OPERA

Opera: 'La scala di seta' van G. Rossini. Door: Radio Kamer Filharmonie o.l.v. Alessandro De Marchi. Met o.a. Olga Peretyotko. Bijgewoond: Amsterdam, Concertgebouw 23 maart. Terug te horen via www.concerthuis.radio4.nl.

Ze had er zin. Al na de eerste repetitie jubelde Olga Peretyotka hoe heerlijk het is om te zingen in de Grote Zaal van het Amsterdamse Concertgebouw. Toen ze daar zaterdagmiddag echt voor het publiek mocht schitteren kwam ze dan ook glunderend het podium op.

Op het programma van dit concert in de NRT Zaterdagmiddagmatinee stond 'La scala di seta', ofwel 'De zijden ladder', een eenakter uit 1812 van de toen nog twintigjarige Gioachino Rossini. Qua inhoud is dit een weinig opzienbarende liefdeskomedie over twee vrouwen die een paar mannen testen op hun trouw. Kortom: een typisch stukje Italiaanse toneeltraditie.

Muzikaal is 'La scala di seta' een lekker speels ding. Ideaal voor het jonge Russische coloratuurwonder Peretyotka om op dit podium te debuten.

Er waren dus veel open doekjes, plus een vocale verrassing. Want tegenover de sopraan stond als tegenspeler de eveneens jonge Bulgaarse tenor Bogdan Mihai. Met mooie lyrische lijnen die een ongeremde verliefdheid suggereren, sleepte hij het publiek moeiteloos mee.

De afgelopen week mocht Peretyotka in Amsterdam de Prix d'Amis van de Vrienden

van De Nederlandse Opera ontvangen. Die club was haar optreden in 'De nachtegaal' van Strawinsky en Rossini's 'Il Turco in Italia', nog niet vergeten. Twee totaal verschillende opera's waarmee ze twee totaal verschillende grote kwaliteiten liet zien.

Zaterdag bewees ze zich met haar specialiteit: het belcanto. Aanstekelijk vloog ze door de coloraturen, al had ze op dit podium wellicht iets meer power mogen tonen tegenover de soms naar verhouding stevige orkestklank. Het mocht de pret niet drukken. In haar solopartijen toonde ze met passend gevoel voor humor en verleidelijkheid haar prachtige kleuren.

Collega's als de sopraan Laura Cherici, de machobariton Pietro Spagnoli en de komische bas Luca Tittoto, ze acteerden alsof ze een mooie Amsterdamse repetitieperiode hebben gehad. Het plezier spatte van deze concertante uitvoering af. Een enscenering werd dan ook niet gemist, expressie in tekst en muziek maakten de teneur van het verhaal volkomen duidelijk.

Om nog maar te zwijgen van de veelzijdige Radio Kamer Filharmonie in zijn laatste operaproductie, voor de opheffing. Met dirigent Alessandro De Marchi buitte ook dit orkest de muzikale grappen virtuoos uit waarmee Rossini zijn muziek doorspekte. Het was alsof het orkest net zo geamuseerd meespeelde met de zangers in de rol van een soort komisch commentator.

HANS VISSER

GE 250313